

mawiającego o przyjęciu zastrzeżeń i uzgodnieniu ceny bądź o odrzuceniu zastrzeżeń.

§ 7. 1. W razie niezgodnienia ceny artykułu nietypowego pomiędzy zamawiającym a wykonawcą, którym jest przedsiębiorstwo państwowego przemysłu terenowego lub przedsiębiorstwo państwowe podległe bezpośrednio Komitetowi Drobnej Wytwórczości — cenę tę na wniosek wykonawcy ustala Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości w porozumieniu z ministrem nadzorującym zamawiającego.

2. W razie niezgodnienia ceny artykułu nietypowego pomiędzy zamawiającym a wykonawcą, którym jest jednostka spółdzielcza, cenę tę na wniosek wykonawcy ustala wojewódzka komisja cen (Komisja Cen m. st. Warszawy) właściwa dla siedziby wykonawcy.

3. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania w przypadkach przewidzianych w § 9 ust. 4 cytowanej na wstępie uchwały.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości:

W. Lechowicz

175

OBWIESZCZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 kwietnia 1963 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu uchwały nr 387 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych objętych planowaniem centralnym.

1. Na podstawie § 2 uchwały nr 57 Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1963 r. zmieniającej uchwałę w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 14, poz. 77) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst uchwały nr 387 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski z 1960 r. Nr 91, poz. 411, z 1961 r. Nr 79, poz. 329 i z 1963 r. Nr 14, poz. 77) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, paragrafów, ustępów i punktów.

2. Jednolity tekst uchwały nr 387 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. nie obejmuje:

1) §§ 38 ust. 2, 73 i 79 uchwały nr 387 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych i ich zjednoczeń objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 91, poz. 411) w brzmieniu:

„§ 38. 2. W razie zmniejszenia normatywu środków obrotowych zwolnione w tej drodze środki przeznacza się na fundusz inwestycyjno-reмонтowy przedsiębiorstwa. Środki te wpływają na rachunek funduszu inwestycyjno-reмонтowego przez rachunek funduszu rozwoju.

§ 73. 1. W celu zabezpieczenia rozmiarów inwestycji przedsiębiorstw w ramach określonych w Narodowym Planie Gospodarczym na rok 1961 upoważnia się Przewodniczącą Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w porozumieniu z Ministrem Finansów do wprowadzenia na okres roku 1961 ograniczenia dysponowania przez przedsiębiorstwa funduszem inwestycyjno-reмонтowym na cele inwestycyjne — do rozmiarów wynikających z ustalonego limitu inwestycji.

2. Ograniczenia, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą inwestycji finansowanych z funduszu postępu technicznego.

3. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w porozumieniu z Ministrem Finansów może ustalić, że ograniczenia, o których mowa w ust. 1, nie mają zastosowania do niektórych rodzajów inwestycji, nie obciążających bilansu robót budowlano-montażowych i zaopatrzenia materiałowo-technicznego, a w szczególności w zakresie dotyczącym nakładów na:

- 1) szybko rentujące się inwestycje produkcyjne;
- 2) inwestycje związane z rozwojem produkcji eksportowej lub antyimportowej;
- 3) zakupy maszyn, urządzeń i aparatury — produkowanych w kraju, a nie stanowiących artykułów deficytowych;
- 4) zakupy maszyn, urządzeń oraz innych gotowych dóbr inwestycyjnych, pochodzących z ponadplanowej produkcji krajowej;
- 5) drobne roboty budowlano-montażowe, wykonywane systemem gospodarczym w ramach posiadanego zaopatrzenia materiałowo-technicznego lub z materiałów pochodzących ze źródeł lokalnych.

§ 79. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1961 r., z tym że w 1961 r. obowiązują dotychczasowe zasady tworzenia funduszu rozwoju przedsiębiorstw funduszu rezerwowego zjednoczeń oraz zasady podziału funduszu amortyzacyjnego.”

przepis § 38 ust. 2, o którym mowa w niniejszym punkcie, obowiązuje do dnia 31 grudnia 1963 r.;

2) §§ 3 i 4 uchwały nr 57 Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1963 r. zmieniającej uchwałę w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 14, poz. 77) w brzmieniu:

„§ 3. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów i innym zainteresowanym ministrom.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1963 r., z wyjątkiem

przepisu § 1 pkt 3, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1964 r.”;

wymieniony w § 4 powołanej w niniejszym punkcie uchwały nr 57 Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1963 r.

przepis § 1 pkt 3 oznaczony jest w jednolitym tekście jako § 32 ust. 2—4.

Minister Finansów: J. Albrecht

Załącznik do obwieszczenia Ministra Finansów z dnia 8 kwietnia 1963 r. (poz. 175).

UCHWAŁA Nr 387 RADY MINISTRÓW

z dnia 17 listopada 1960 r.

w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych objętych planowaniem centralnym.

Na podstawie art. 9 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18; poz. 111) oraz art. 2 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 44, poz. 399) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

Rozdział I.

Przepis wstępny.

§ 1. Uchwała określa zasady gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych objętych planowaniem centralnym.

Rozdział II.

Fundusz statutowy.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa posiadają fundusz statutowy.
2. Fundusz statutowy przedsiębiorstwa powinien równać się wartości przydzielonych mu środków trwałych oraz normatywu środków obrotowych lub jego części, po potrąceniu pasywów stałych.

§ 3. W przedsiębiorstwach nowo powstałych fundusz statutowy tworzy się z przydzielonych im dotacji z budżetu na nabycie lub wytworzenie środków trwałych i obrotowych. Przedsiębiorstwa te mogą być również w całości lub w części wyposażone w naturze w środki trwałe i obrotowe.

§ 4. 1. Fundusz statutowy przedsiębiorstwa podlega zwiększeniu o:

- 1) wartość przejętych do eksploatacji zakończonych inwestycji;
- 2) wartość zakończonych remontów kapitałnych środków trwałych;
- 3) wartość nieodpłatnie przejętych środków trwałych;
- 4) część funduszu rozwoju, przeznaczoną na zwiększenie środków obrotowych.

2. Fundusz statutowy przedsiębiorstwa ulega zmniejszeniu o:

- 1) kwoty okresowego umarzania wartości środków trwałych;
- 2) wartość nieodpłatnie przekazanych środków trwałych;
- 3) poniesioną stratę nie pokrytą dotacją na straty, funduszem rozwoju przedsiębiorstwa albo funduszem rezerwowym zjednoczenia.

3. Poza przypadkami omówionymi w ust. 1 i 2 fundusz statutowy przedsiębiorstwa może ulegać zwiększeniu lub zmniejszeniu w razie przeszacowania środków trwałych i obrotowych na skutek urzędowej zmiany cen oraz w innych przypadkach określonych przez Ministra Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

§ 5. Jeżeli rzeczywisty stan funduszu statutowego przedsiębiorstwa na początku roku różni się od wielkości ustalonej według zasad określonych w § 2, wówczas nadwyżka podlega przeznaczeniu na fundusz rozwoju przedsiębiorstwa albo też na fundusz rezerwowy zjednoczenia, niedobór zaś podlega uzupełnieniu z funduszu rozwoju przedsiębiorstwa albo też z funduszu rezerwowego zjednoczenia w roku następnym po roku sprawozdawczym na podstawie danych zatwierdzonego sprawozdania finansowego za ten rok.

Rozdział III.

Fundusze specjalne.

a) Przepisy ogólne.

§ 6. Przedsiębiorstwa tworzą i dysponują następującymi funduszami specjalnymi:

- 1) funduszem rozwoju przedsiębiorstwa;
- 2) funduszem amortyzacyjnym (odpisami amortyzacyjnymi);
- 3) funduszem inwestycyjno-remontowym;
- 4) funduszem zakładowym;
- 5) funduszem premiovym pracowników umysłowych;
- 6) zakładowym funduszem mieszkaniowym.

§ 7. Przedsiębiorstwa mogą również tworzyć i dysponować funduszem postępu technicznego oraz innymi funduszami, tworzonymi na podstawie odrębnych przepisów.

§ 8. Źródłem tworzenia funduszy specjalnych mogą być:

- 1) zyski przedsiębiorstw;
- 2) środki obrotowe przedsiębiorstw;
- 3) środki budżetu Państwa lub jednostek nadrzędnych;
- 4) odpisy amortyzacyjne.

b) Fundusz rozwoju przedsiębiorstwa.

§ 9. 1. Dla przedsiębiorstw planowo rentownych ustala się na okres lat 1962—1965 zadania w zakresie tworzenia funduszu rozwoju przedsiębiorstwa, przeznaczając na ten fundusz planowany na każdy rok przyrost zysku w stosunku do zysku osiągniętego w roku poprzednim, wynikający z porównywalnego wzrostu wartości produkcji i obniżenia kosztów własnych.

2. Planowaną wysokość funduszu rozwoju ustala się na okres lat 1962—1965 z podziałem na poszczególne lata w formie wskaźników procentowych, określających planowany przyrost zysku przypadający na każdy rok tego okresu.

3. Jeżeli na skutek wytycznych jednostek nadrzędnych kwota planowanego przyrostu zysku (ust. 1) jest nie wystarczająca na utworzenie funduszu rozwoju albo jeżeli przedsiębiorstwo nie planuje przyrostu zysku, fundusz rozwoju może być utworzony z części lub całości zysku zaplanowanego na dany rok. Jeżeli zaplanowany na dany rok zysk jest nie wystarczający na utworzenie funduszu rozwoju, zysk przedsiębiorstwa przeznaczony na ten cel może być

uzupełniony dotacją ze zjednoczenia, a w razie bezpośredniego powiązania przedsiębiorstwa z budżetem — ze środków budżetu.

4. Jeżeli kwota planowanego przyrostu zysku (ust. 1) na skutek wytycznych jednostek nadrzędnych przekracza zapotrzebowanie na fundusz rozwoju, można na fundusz ten przeznaczyć tylko część planowanego przyrostu zysku.

§ 10. 1. Dla przedsiębiorstw planowo deficytowych oraz dla przedsiębiorstw, które w jednych latach okresu 1962—1965 planują straty, w innych zaś latach zyski, przy ustaleniu zadań na okres lat 1962—1965 w zakresie tworzenia funduszu rozwoju przedsiębiorstwa, przeznacza się na ten fundusz kwotę odpowiadającą zmniejszeniu strat w stosunku do straty roku poprzedniego lub też kwotę poprawy wyniku z uwzględnieniem zasad ustalonych w § 9 ust. 1.

2. W uzasadnionych przypadkach (§ 9 ust. 3 i 4) przeznaczyć można na fundusz rozwoju tylko część kwoty odpowiadającej zmniejszeniu strat lub poprawy wyniku albo kwotę przekraczającą zmniejszenie strat lub poprawę wyniku.

3. Fundusz rozwoju w przedsiębiorstwach, które we wszystkich latach okresu 1962—1965 są planowo deficytowe, tworzy się z dotacji zjednoczenia.

4. Dla przedsiębiorstw, które korzystają z dotacji zjednoczenia, wysokość funduszu rozwoju na okres lat 1962—1965 z podziałem na poszczególne lata ustala się w formie wskaźników procentowych określających wzrost albo zmniejszenie dotacji na fundusz rozwoju w stosunku do dotacji udzielonej w 1961 r.

§ 11. Dla przedsiębiorstw, które w jednych latach okresu 1962—1965 planują zyski, w innych zaś straty, oraz dla przedsiębiorstw, których zaplanowany na poszczególne lata zysk jest nie wystarczający dla utworzenia w tych latach funduszu rozwoju przedsiębiorstwa, ustala się wskaźniki funduszu rozwoju na poszczególne lata okresu 1962—1965 odpowiednio w sposób określony w § 9 ust. 2 albo w § 10 ust. 4.

§ 12. Wskaźniki, o których mowa w §§ 9—11, ustalają dla przedsiębiorstw zjednoczenia w ramach łącznych wskaźników uchwalonych dla zjednoczeń przez Radę Ministrów na wniosek Ministra Finansów, uzgodniony z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów oraz właściwymi ministrami.

§ 13. 1. Wskaźniki ustalone w trybie § 12 są podstawą do określenia kwot planowanego funduszu rozwoju przedsiębiorstw w rocznych planach finansowych zjednoczeń i przedsiębiorstw.

2. Zmiany wskaźników wysokości funduszu rozwoju ustalonych dla zjednoczeń w trybie § 12 dokonuje Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i w uzgodnieniu z właściwymi ministrami w następujących przypadkach:

- 1) zmiany założeń planu 5-letniego dotyczących okresu lat 1962—1965 w zakresie wzrostu produkcji i inwestycji;
- 2) niezależnych od przedsiębiorstwa zmian asortymentowych i obniżenia kosztów własnych;
- 3) dodatkowych, nie uwzględnionych w planie 5-letnim, a dotyczących okresu lat 1962—1965 zmian cen sprzedawanych wyrobów i taryf świadczonych usług, jak również urzędowych zmian cen zużywanych środków produkcji i taryf usług, wysokości marż, stawek płac, składek na ubezpieczenia majątkowe i osobowe oraz społeczne, stawek podatkowych, stopy procentowej, norm amortyzacji oraz wysokości narzutów obciążających koszty własne przedsiębiorstw, ustalanych odrębnymi przepisami.

3. Zmiana wskaźników wysokości funduszu rozwoju w planach finansowych zjednoczeń w pozostałych przypadkach, poza wymienionymi w ust. 2, dokonywana być może wyłącz-

nie przez Radę Ministrów przy ustaleniu wytycznych w sprawie opracowania planu na rok następny na podstawie wniosków właściwych ministrów, uzgodnionych z Ministrem Finansów.

4. Zmiana wskaźników wysokości funduszu rozwoju przedsiębiorstw może być dokonywana przez zjednoczenia w przypadkach określonych w ust. 2 i 3. W innych przypadkach zmiana wskaźników wymaga zgody właściwego ministra, z tym że zmiana ta nie może spowodować zmniejszenia planowanych wpłat z zysku zjednoczeń do budżetu ani też podwyższenia planowanych dotacji dla zjednoczeń.

§ 14. 1. Odpisy z zysku na fundusz rozwoju przedsiębiorstwa dokonywane są zaliczkowo na podstawie okresowych sprawozdań finansowych, a ostatecznie na podstawie zatwierdzonego rocznego sprawozdania finansowego i zweryfikowanego wyniku.

2. Zaliczkowe odpisy z zysku na fundusz rozwoju dokonywane są w planowanym procencie od faktycznie osiągniętego zysku z uwzględnieniem przepisów § 15.

3. Ostateczne odpisy z zysku na fundusz rozwoju dokonywane są od faktycznie osiągniętego, zweryfikowanego zysku (§ 48), z tym że odpisy te podlegają degresywnemu zmniejszeniu w razie osiągnięcia ponadplanowego zysku zgodnie z załączoną do niniejszej uchwały tabelą.

4. Jeśli przedsiębiorstwo przeznaczy zaplanowany zysk w całości na fundusz rozwoju, natomiast ze sprawozdania finansowego (okresowego lub rocznego) wynika, że osiągnięto zysk wyższy od planowanego rocznego, otrzymuje ono prawo do dodatkowego odpisu na fundusz rozwoju w wysokości 25% zysku ponadplanowego, z uwzględnieniem przepisu ust. 3. Udzielona dotacja na fundusz rozwoju nie podlega zwrotowi.

5. Jeśli przedsiębiorstwo przy rozliczeniu rocznym pogorszy wynik w takim stopniu, że zamiast zysku wykaże stratę, wówczas traci ono prawo do dokonania odpisów na fundusz rozwoju. Ewentualnie udzielona dotacja zjednoczenia na uzupełnienie funduszu rozwoju nie podlega zwrotowi.

§ 15. Jeśli fundusz rozwoju przedsiębiorstwa przy odpisach zaliczkowych (§ 14 ust. 2) przekroczy wysokość zaplanowanej rocznej kwoty ustalonej zgodnie z § 13, nadwyżka może być rozdysponowana przez przedsiębiorstwo po zatwierdzeniu rocznego sprawozdania finansowego. Do tego czasu nadwyżka środków funduszu rozwoju gromadzona jest na odrębnym oprocentowanym rachunku bankowym.

§ 16. 1. Pozostałe wpływy na fundusz rozwoju z innych źródeł poza odpisami z zysku i dotacjami z budżetu bądź od jednostek nadrzędnych nie mogą przekroczyć 35% funduszu rozwoju planowanego na dany rok.

2. W uzasadnionych przypadkach właściwe oddziały banku finansującego mogą wyrazić zgodę na podwyższenie procentu pozostałych wpływów na fundusz rozwoju, o których mowa w ust. 1, do wysokości 50% funduszu rozwoju planowanego na dany rok. Przepis ten powinien być stosowany przede wszystkim w odniesieniu do przedsiębiorstw prowadzących i patronackich.

3. Wpływy z pozostałych źródeł przekraczające granicę określoną w ust. 1 lub ust. 2 przedsiębiorstwa przelewają na fundusz rezerwy zjednoczenia.

§ 17. 1. Fundusz rozwoju przedsiębiorstwa przeznaczony jest w części na finansowanie wzrostu normatywu środków obrotowych, w części zaś podlega przelaniu na fundusz inwestycyjno-remontowy.

2. Z funduszu rozwoju pokrywane są również niedobory środków obrotowych na początek roku w przypadkach określonych w § 5.

3. Podziału funduszu rozwoju na części, o których mowa w ust. 1 i 2, dokonują przedsiębiorstwa we własnym zakresie (§ 31).

c) Fundusz amortyzacyjny (odpisy amortyzacyjne).

§ 18. 1. Fundusz amortyzacyjny (odpisy amortyzacyjne) tworzy się w ciężar kosztów własnych przedsiębiorstw opierając się na stawkach amortyzacyjnych z tytułu umorzenia wartości środków trwałych.

2. Wysokość stawek amortyzacyjnych oraz zasady dokonywania odpisów na fundusz amortyzacyjny (odpisy amortyzacyjne) regulują odrębne przepisy.

§ 19. Fundusz amortyzacyjny (odpisy amortyzacyjne) przedsiębiorstw dzieli się:

- 1) na część pozostającą do dyspozycji przedsiębiorstwa i podlegającą przelaniu na fundusz inwestycyjno-rentowy przedsiębiorstwa,
- 2) na część podlegającą przekazaniu do zjednoczenia.

§ 20. Odpisy amortyzacyjne (§ 19) dokonywane są zaliczkowo na podstawie okresowych sprawozdań finansowych, ostatecznie na podstawie zatwierdzonego rocznego sprawozdania finansowego, w planowanym procencie od amortyzacji faktycznie osiągniętej.

d) Fundusz inwestycyjno-rentowy.

§ 21. Fundusz inwestycyjno-rentowy tworzy się z części funduszu amortyzacyjnego (odpisów amortyzacyjnych) pozostającego do dyspozycji przedsiębiorstwa, z części funduszu rozwoju, z nadwyżek środków obrotowych powstałych na skutek zmniejszenia normatywów w ciągu roku, z likwidacji środków trwałych, z funduszu rezerwowego zjednoczeń, z funduszu inwestycyjnego zjednoczeń oraz z innych źródeł określonych odrębnymi przepisami.

§ 22. 1. Środki funduszu inwestycyjno-rentowego przeznaczone są na finansowanie kapitalnych remontów oraz inwestycji, określonych w § 56 ust. 3.

2. Środki funduszu inwestycyjno-rentowego nie mogą być użytkowane na inwestycje w zakresie budownictwa mieszkaniowego i socjalno-kulturalnego.

e) Fundusz zakładowy.

§ 23. Zasady tworzenia i wykorzystania funduszu zakładowego regulują odrębne przepisy.

f) Fundusz premiiowy pracowników umysłowych.

§ 24. Zasady tworzenia i wykorzystania funduszu premiiowego regulują odrębne przepisy.

g) Zakładowy fundusz mieszkaniowy.

§ 25. Zasady tworzenia i wykorzystania zakładowego funduszu mieszkaniowego regulują odrębne przepisy.

h) Finansowanie działalności pozazakładowej, nakładów na bezpieczeństwo i higienę pracy oraz nakładów na cele socjalne i kulturalne przedsiębiorstw.

§ 26. Zasady finansowania działalności pozazakładowej przedsiębiorstw, nakładów na bezpieczeństwo i higienę pracy oraz nakładów na cele socjalne i kulturalne przedsiębiorstw regulują odrębne przepisy.

Rozdział IV.**Środki obrotowe.***a) Normatyw środków obrotowych.*

§ 27. Przedsiębiorstwa ustalają wskaźniki wzrostu normatywu środków obrotowych na okres 1962—1965, z podzia-

łem na poszczególne lata, po zasięgnięciu opinii banku. Na podstawie tych wskaźników przedsiębiorstwa ustalają poziom normatywu środków obrotowych w rocznych planach finansowych, z tym że mogą one dokonywać zmian w stosunku do wskaźników przyjętych na okres lat 1962—1965 po zasięgnięciu opinii banku.

§ 28. 1. Ramowe zasady normowania środków obrotowych ustala Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

2. Opierając się na zasadach, o których mowa w ust. 1, zainteresowani ministrowie ustalą szczegółowe zasady normowania środków obrotowych w poszczególnych branżach. Przy ustalaniu tych szczegółowych zasad należy uwzględnić warunki techniczno-ekonomiczne i organizacyjne poszczególnych branż i wchodzących w ich skład przedsiębiorstw.

§ 29. 1. Podstawę do ustalenia nadwyżek bądź niedoborów środków obrotowych przedsiębiorstw na początek roku stanowi normatyw ustalony przez przedsiębiorstwo i uzgodniony z oddziałem właściwego banku finansującego.

2. W razie nieuzgodnienia z oddziałem właściwego banku finansującego wysokości normatywu wielkość tę ustala dyrektor zjednoczenia w porozumieniu z dyrektorem wojewódzkiego oddziału właściwego banku, a w razie nieuzgodnienia również na tym szczeblu — minister w porozumieniu z prezesem lub dyrektorem naczelnym właściwego banku.

b) Finansowanie normatywu środków obrotowych.

§ 30. 1. Normatyw środków obrotowych przedsiębiorstwa powinien być pokryty funduszami własnymi, o których mowa w § 37, oraz pasywami stałymi, o których mowa w § 38.

2. Minister Finansów w uzgodnieniu z właściwym ministrem może dla poszczególnych zjednoczeń ustalić, że pokrycie normatywu funduszami własnymi i pasywami stałymi w przedsiębiorstwach nadzorowanych przez to zjednoczenie ogranicza się do części tego normatywu, i zarządzić w związku z tym blokowanie na specjalnych rachunkach bankowych bądź przelanie zwolnionych z tego tytułu funduszy własnych przedsiębiorstw na dochody budżetu, po doprowadzeniu własnych funduszy obrotowych przedsiębiorstw do poziomu ustalonego pokrycia normatywów środkami własnymi i pasywami stałymi.

§ 31. 1. Na uzupełnienie własnych funduszy obrotowych przedsiębiorstwo przeznacza środki z funduszu rozwoju. Wysokość środków z funduszu rozwoju, przeznaczona przez przedsiębiorstwo na ten cel, powinna odpowiadać kwocie niezbędnej dla doprowadzenia stanu własnych funduszy obrotowych do poziomu odpowiadającego normatywowi środków obrotowych lub jego części, jeśli mają zastosowanie przepisy wydane na podstawie § 30 ust. 2.

2. Część funduszu rozwoju pozostająca po osiągnięciu pokrycia całości lub części normatywu (§ 30 ust. 2) własnymi funduszami obrotowymi z uwzględnieniem pasywów stałych podlega wpłacie na rachunek funduszu inwestycyjno-rentowego.

§ 32. 1. Jeśli środki funduszu rozwoju w danym roku nie starczą na uzupełnienie własnych funduszy obrotowych przedsiębiorstw, bank może udzielić kredytu na ich uzupełnienie.

2. W razie zmniejszenia normatywu środków obrotowych zwolnione w tej drodze środki podlegają zablokowaniu na odrębnym rachunku bankowym do końca roku sprawozdawczego, a następnie przelaniu na fundusz rozwoju przedsiębiorstwa.

3. Jeżeli do końca roku wartość zapasów środków obrotowych przedsiębiorstwa zmniejszy się co najmniej o kwotę równą kwocie zmniejszenia normatywu środków obrotowych, środki, o których mowa w ust. 2, mogą być przebrane na fundusz inwestycyjno-rentowy. Jeżeli natomiast zmniejszenie

zapasów środków obrotowych jest niższe od kwoty zmniejszenia normatywu, na fundusz inwestycyjno-remontowy przedsiębiorstwo może przeznaczyć wyłącznie część środków, o których mowa w ust. 2, równą spadkowi zapasów środków obrotowych. Pozostała część środków pozostaje na rachunku funduszu rozwoju.

4. W uzasadnionych przypadkach właściwy wojewódzki oddział banku może na wniosek zjednoczenia wyrazić zgodę na ustalenie kwoty, o której mowa w ust. 2, w wysokości odmiennej od ustalonej w ust. 3.

§ 33. 1. Jeżeli normatyw środków obrotowych przedsiębiorstwa ustalony został na zbyt niskim poziomie, niezgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami, bank w uzgodnieniu ze zjednoczeniem powinien w granicach środków przeznaczonych z funduszu rozwoju na fundusz inwestycyjno-remontowy blokować odpowiednio nie zaangażowane kwoty na rachunku funduszu inwestycyjno-remontowego do końca roku.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo ustali normatyw środków obrotowych na zbyt wysokim poziomie, nie odpowiadającym jego rzeczywistym potrzebom, zjednoczenie z własnej inicjatywy lub na wniosek banku powinno zarządzić zablokowanie części własnych funduszy obrotowych przedsiębiorstwa na odrębnym, oprocentowanym rachunku bankowym na ściśle określony czas, nie dłuższy jednak niż do końca roku.

3. Zablokowanie części własnych funduszy obrotowych przedsiębiorstwa w trybie podanym w ust. 2 nastąpić powinno również w przypadku, gdy w ciągu roku powstaje w przedsiębiorstwie nadmiar własnych funduszy obrotowych spowodowany nieprzestrzeganiem zasad rozliczeń lub innymi przyczynami powodującymi nieprawidłowe gromadzenie zapasów.

§ 34. Po zakończeniu roku zablokowane środki, o których mowa w § 33, mogą być na podstawie decyzji organu, który dokonał zablokowania, zwrócone na fundusz rozwoju lub fundusz inwestycyjno-remontowy właściwego przedsiębiorstwa bądź też mogą być przebrane na fundusz rezerwowy zjednoczenia.

§ 35. 1. Nadwyżki środków obrotowych na początek roku, wynikające z zatwierdzonego sprawozdania za rok poprzedni, powiększają fundusz rozwoju przedsiębiorstwa. Przepis ten nie dotyczy nadwyżek środków obrotowych powstałych na skutek zmniejszenia wartości produkcji w stosunku do założeń planowanych, zmian metodologicznych i innych zmian niezależnych od działalności przedsiębiorstw, określonych przez właściwych ministrów. Nadwyżki powstałe z tego tytułu przedsiębiorstwa przekazują na fundusz rezerwowy zjednoczenia, o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

2. Niedobory środków obrotowych na początek roku, wynikające z zatwierdzonego sprawozdania finansowego za rok poprzedni, podlegają pokryciu z funduszu rozwoju przedsiębiorstwa bądź — na podstawie decyzji zjednoczenia — z jego funduszu rezerwowego. Niedobory te mogą być przejściowo finansowane kredytem bankowym.

3. Zasady rozliczania nadwyżek i niedoboru środków obrotowych z tytułu urzędowych zmian cen ustala Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

§ 36. Nowo powstające przedsiębiorstwa, jak również przedsiębiorstwa uruchamiające nowe wydziały produkcyjne stanowiące inwestycje centralne lub inwestycje zjednoczeń otrzymują pierwsze wyposażenie we własne fundusze obrotowe związane z uruchomieniem lub rozszerzeniem produkcji od zjednoczeń ze środków otrzymanych od ministerstw w ramach sum przewidzianych na ten cel w budżecie.

§ 37. Własne fundusze obrotowe przedsiębiorstwa (§ 30 ust. 1) odpowiadają, zgodnie z § 2, wartości jego funduszu statutowego pomniejszonego o wartość przydzielonych przedsiębiorstwu środków trwałych.

§ 38. 1. Pasywa stałe (§ 30 ust. 1) stanowią część zobowiązań przedsiębiorstwa, która pozostaje stale w jego obrocie ze względu na ustalone terminy płatności, i zaliczane są do pokrycia normatywów środków obrotowych na równi z funduszem statutowym.

2. Przedsiębiorstwa obowiązane są planować stale pasywa z tytułu:

- 1) plac;
- 2) ubezpieczeń społecznych;
- 3) rozliczeń międzyokresowych biernych;
- 4) rozliczeń za dostawy;
- 5) wpłat do budżetu i na rzecz jednostki nadrzędnej.

3. Pasywa stałe należy ustalać w jednakowej wysokości we wszystkich kwartałach roku objętego planem na poziomie wynikającym z rozmiarów działalności w kwartale najmniejszego nasilenia tej działalności.

4. Ramowe zasady planowania pasywów stałych ustala Minister Finansów. Na tej podstawie właściwi ministrowie ustalają szczegółowe zasady planowania pasywów stałych.

c) *Finansowanie środków obrotowych ponadnormatywnych i nie normowanych.*

§ 39. Zasady finansowania środków obrotowych ponadnormatywnych i nie normowanych określają odrębne przepisy.

Rozdział V.

Rozliczenia z budżetem z tytułu działalności eksploatacyjnej.

a) *Podatek obrotowy.*

§ 40. 1. Podatek obrotowy ustala się w zasadzie w formie różnicy między ceną zbytu a ceną fabryczną.

2. Obok różnicowego systemu podatku obrotowego (ust. 1) w niektórych gałęziach produkcji, szczególnie zaś przy różnorodnym asortymencie produkowanych wyrobów, może być stosowany procentowy system podatku, jak również system kwotowy w formie zryczałtowanych stawek.

3. Sposób opodatkowania, o którym mowa w ust. 2, określa Minister Finansów w uzgodnieniu z zainteresowanymi ministrami.

§ 41. 1. Regulacja wysokości stawek podatku obrotowego odbywa się zgodnie z zasadami zawartymi w uchwale nr 99 Rady Ministrów z dnia 18 marca 1960 r. w sprawie zasad i trybu ustalania cen fabrycznych, cen rozliczeniowych i cen porównywalnych w przemyśle społecznym oraz ich stosowania (Monitor Polski z 1963 r. Nr 17, poz. 99).

2. Podstawą do regulacji, o której mowa w ust. 1, w razie stosowania różnicowego systemu podatku obrotowego, powinna być rewizja cen fabrycznych, w razie zaś stosowania innych systemów opodatkowania — rewizja poziomu rentowności poszczególnych przedsiębiorstw lub wyrobów bądź grup wyrobów.

§ 42. Podatnikami i płatnikami podatku obrotowego są przedsiębiorstwa bądź zakłady na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym. W razie stosowania w przedsiębiorstwach systemu wyrównawczego przez wprowadzenie cen rozliczeniowych podatnikami i płatnikami podatku obrotowego, w przypadkach określonych przepisami, mogą być zjednoczenia.

§ 43. Zasady ustalania i stosowania cen fabrycznych oraz cen rozliczeniowych regulują odrębne przepisy.

§ 44. Szczegółowe zasady ustalania i poboru podatku obrotowego regulują odrębne przepisy.

b) *Dodatnie i ujemne różnice budżetowe.*

§ 45. Zasady i tryb ustalania oraz stosowania dodatnich i ujemnych różnic budżetowych regulują odrębne przepisy wydawane przez Ministra Finansów.

c) Wpłaty z zysku przedsiębiorstw.

§ 46. Planowane wpłaty z zysku przedsiębiorstw stanowią różnicę między zyskiem planowanym a funduszem rozwoju należnym przedsiębiorstwu.

§ 47. 1. Przedsiębiorstwa dokonują wpłat z zysku, o którym mowa w § 46, na rachunek zjednoczeń.

2. W przypadkach określonych odrębnymi przepisami przedsiębiorstwa mogą dokonywać bezpośrednio wpłat z zysku do budżetu w wysokości ustalonej przez zjednoczenie.

3. Wpłaty z zysku (ust. 1 i 2) dokonywane są przez przedsiębiorstwa w ciągu roku zaliczkowo na podstawie sprawozdań finansowych. Po zakończeniu roku wpłaty te dokonywane są w sposób następujący:

1) wstępnie — na podstawie nie zatwierdzonego rocznego sprawozdania finansowego;

2) ostatecznie — na podstawie zatwierdzonego rocznego sprawozdania finansowego i zweryfikowanego wyniku.

4. Wysokość wpłat z zysku (ust. 1 i 2) ustala się w procencie planowanym od zysku faktycznie osiągniętego.

5. Po zakończeniu roku w razie przekroczenia planu zysku wpłatę z zysku ustaloną w sposób podany w ust. 3 powiększa się o kwotę degresywnego zmniejszenia funduszu rozwoju z związku z przepisem § 14 ust. 3, jak również o część zysku nieprawidłowego i niezależnego od działalności przedsiębiorstwa zgodnie z § 48 ust. 5 pkt 1.

6. Jeżeli przedsiębiorstwo nie osiągnie zysku bądź poniesie stratę, nie dokonuje ono wpłat z zysku na rachunek zjednoczeń.

7. Jeżeli w planowanym podziale zysku nie przewidziano wpłat z zysku, przedsiębiorstwo zaś osiągnęło zysk ponadplanowy, dokonuje ono wpłaty z zysku w wysokości 75% zysku ponadplanowego z uwzględnieniem przepisów ust. 3 i 5 oraz § 14 ust. 3.

8. Jeżeli przedsiębiorstwo planowało stratę, faktycznie zaś osiągnęło zysk, przy rozliczeniu rocznym nie planowany zysk, po odliczeniu dodatkowych odpisów na fundusz rozwoju, podlega zgodnie z § 53 ust. 5 odprowadzeniu do zjednoczenia.

§ 48. 1. Przed dokonaniem ostatecznego rozliczenia zysku przedsiębiorstwa podlega on weryfikacji dla ustalenia, w jakim stopniu został on uzyskany:

1) w rezultacie wysiłku skierowanego na zwiększenie produkcji, wzbogacenie jej asortymentu i podniesienie jakości oraz efektywnego obniżenia kosztów własnych (zysk prawidłowy);

2) wskutek zmian, o których mowa w § 13 ust. 2, a także zmian metodologicznych i organizacyjnych wprowadzonych przez jednostki nadrzędne (zysk niezależny od działalności przedsiębiorstwa);

3) w wyniku niewłaściwej działalności przedsiębiorstwa (zysk nieprawidłowy).

2. Za nieprawidłowy uważa się zysk osiągnięty przez przedsiębiorstwo w sposób naruszający interes społeczny lub obowiązujące przepisy.

3. Corocznie w terminie do dnia 1 kwietnia w danym roku właściwi ministrowie na podstawie ramowych wytycznych Ministra Finansów określać będą przypadki, w których sposób osiągania zysku przedsiębiorstwa jest uważany za naruszający interes społeczny.

4. Za zysk nieprawidłowy, osiągnięty w sposób naruszający obowiązujące przepisy, uważa się zysk osiągnięty na skutek:

1) niedokonywania prawidłowych odpisów amortyzacyjnych;

2) stosowania niewłaściwych cen i taryf;

3) nieprawidłowego rozliczenia kosztów.

5. Zysk nieprawidłowy oraz niezależny od działalności przedsiębiorstwa podlega przelaniu:

1) w wysokości 90% jako wpłata do budżetu; w razie gdy z planowanego podziału zysku wynika roczny planowany procent wpłat z zysku do budżetu w wysokości przekraczającej 90%, przyjmuje się procent wynikający z planowanego podziału zysku;

2) pozostała kwota — na rachunek funduszu rezerwowego zjednoczenia, któremu przedsiębiorstwo podlega.

d) Dotacje na straty przedsiębiorstw.

§ 49. Straty planowane przedsiębiorstw mogą być pokryte w drodze:

1) zastosowania systemu wyrównawczego cen przez wprowadzenie cen rozliczeniowych;

2) dotacji podmiotowych;

3) dotacji przedmiotowych.

§ 50. W przypadkach określonych uchwałą, o której mowa w § 41 ust. 1, straty niektórych przedsiębiorstw danego zjednoczenia mogą być pokrywane w drodze dopłat z rachunku wyrównawczego różnic cen zjednoczenia (system wyrównawczy cen).

§ 51. 1. Jeżeli straty planowane przedsiębiorstw są następstwem ustalenia cen zbytu (lub kształtowania się cen zbytu) niektórych wyrobów poniżej średnich kosztów własnych ich produkcji, przedsiębiorstwa mogą otrzymać dotację przedmiotową.

2. Dotacje przedmiotowe w formie dopłaty do ceny wyrobów mogą być udzielane przede wszystkim na artykuły konsumpcyjne pierwszej potrzeby i podstawowe surowce.

3. Rada Ministrów ustala corocznie listę artykułów i surowców (ust. 2), na które udzielane będą dotacje przedmiotowe. Rada Ministrów określa jednocześnie, na które artykuły i surowce dotacje udzielane będą z budżetu bez ilościowego ograniczenia ich produkcji; dla pozostałych artykułów dotacje przedmiotowe udzielane będą w ramach rocznego limitu.

4. Wnioski w sprawie artykułów i surowców, które mają być objęte listą, o której mowa w ust. 3, właściwi ministrowie składają Ministrowi Finansów, który przedstawia je Radzie Ministrów, po uzgodnieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

5. W razie konieczności przekroczenia dotacji przedmiotowej w stosunku do planu rocznego, jeśli dotacje te udzielane są bez ilościowego ograniczenia produkcji (ust. 3), przekroczenie to pokrywane jest z budżetu.

§ 52. Dotacje przedmiotowe mogą być udzielane również przedsiębiorstwom rentownym, jeśli ceny zbytu na poszczególne produkowane przez nie wyroby są deficytowe, a względy ekonomiczne przemawiają za tym, by w odniesieniu do tych wyrobów stosowane były dopłaty z budżetu.

§ 53. 1. Dotacje podmiotowe na straty przedsiębiorstwa otrzymują w granicach określonych na dany rok planem i bez względu na przekroczenie rocznych planów produkcyjnych.

2. W razie przekroczenia przez przedsiębiorstwo planowanej straty (ust. 1), zarówno przy rozliczeniach okresowych, jak i przy ostatecznym rozliczeniu rocznym, dodatkowe dotacje na straty lub zasilek zwrotny mogą być przyznawane przez zjednoczenie z funduszu rezerwowego, po uprzednim przeprowadzeniu, o ile wystąpią straty ponadplanowe, szczegółowej analizy przyczyn powstania strat ponadplanowych i ustaleniu środków zmierzających do ich usunięcia.

3. Jeżeli faktyczna strata przedsiębiorstwa przy rozliczeniach okresowych i rocznych kształtuje się poniżej straty planowanej, przedsiębiorstwo otrzymuje dotację na straty w wysokości faktycznej straty, z tym że przy rozliczeniu rocznym mają odpowiednie zastosowanie przepis ust. 5 oraz przepis § 14 ust. 3. Nadmiernie udzielona dotacja podlega zwrotowi.

4. Jeżeli przedsiębiorstwo przy rozliczeniach okresowych i rocznych zamiast planowanej straty osiągnie zysk, udzielona dotacja na straty podlega zwrotowi, z tym że przy rozliczeniu rocznym mają odpowiednie zastosowanie przepisy ust. 5 oraz przepis § 14 ust. 3.

5. Jeśli przedsiębiorstwo planowo deficytowe przy rozliczeniu rocznym polepszy wynik w porównaniu z wynikiem zaplanowanym, uzyskuje ono prawo do ustalenia dodatkowego odpisu na fundusz rozwoju w wysokości 40% polepszenia w stosunku do wyniku ustalonego na podstawie zatwierdzonego rocznego sprawozdania finansowego i zweryfikowanego wyniku (§ 48) z uwzględnieniem przepisu § 14 ust. 3.

§ 54. Wyniki przedsiębiorstw planowo deficytowych podlegają weryfikacji na równi z wynikami przedsiębiorstw planowo rentownych zgodnie z § 48. Do przedsiębiorstw, które poniosły straty, nie mają jednak zastosowania przepisy ust. 5 tego paragrafu.

§ 55. 1. Po zakończeniu roku przy ustalaniu wysokości należnej dotacji na straty nie uwzględnia się wyników weryfikacji.

2. Jeśli w wyniku ostatecznego rozliczenia rocznego okaże się, że w roku objętym rozliczeniem udzielono dotacji podmiotowej na straty w kwocie nie wystarczającej, dodatkowa dotacja może być przyznana z funduszu rezerwowego zjednoczenia.

Rozdział VI.

Finansowanie inwestycji i remontów kapitalnych.

§ 56. 1. Inwestycje centralne finansowane są z dotacji budżetowych. Dotacje te mogą być przez Ministra Finansów zastąpione środkami bezzwrotnymi w drodze odpowiedniego wykorzystania środków na rachunku scentralizowanym amortyzacji.

2. Inwestycje zjednoczeń, z wyjątkiem określonych w § 12 ust. 3 uchwały nr 404 Rady Ministrów z dnia 11 października 1961 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń przedsiębiorstw państwowych objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski z 1961 r. Nr 79, poz. 329 i z 1963 r. Nr 14, poz. 78), finansowane są z funduszu inwestycyjnego zjednoczeń.

3. Inwestycje nie wymienione w ust. 1 i 2 i remonty kapitalne przedsiębiorstw finansowane są z funduszu inwestycyjno-remontowego przedsiębiorstw, z uwzględnieniem przepisu § 22 ust. 2.

4. Podział inwestycji na rodzaje wymienione w ust. 1—3 określają odrębne przepisy.

5. Przepisy szczególne mogą określić inne niż podane w ust. 1—3 źródła finansowania inwestycji centralnych, inwestycji zjednoczeń i inwestycji przedsiębiorstw.

§ 57. 1. Na finansowanie inwestycji przedsiębiorstw banki mogą udzielać kredytów. Kredyty te spłacane są ze środków własnych przedsiębiorstw, określonych przez odrębne przepisy.

2. Kredyt może być udzielony na wniosek przedsiębiorstwa, jeśli bank uzna, że inwestycja ta jest gospodarczo uzasadniona i zapewnia zwrot kredytu. Jeżeli bank odmówił udzielenia kredytu dlatego, że przedsiębiorstwo nie zapewnia jego zwrotu, kredyt może być udzielony przez bank na wniosek i pod gwarancją zjednoczenia.

3. W razie udzielenia kredytu na inwestycje szybko rentujące się może być dla przedsiębiorstw ustalony w planach rocznych wyższy udział funduszu rozwoju w przyroście zysku od założeń przyjętych na okres lat 1962—1965, w celu umożliwienia terminowej spłaty kredytów na inwestycje szybko rentujące się.

§ 58. 1. W razie gromadzenia się w przedsiębiorstwach nadmiernych środków na rachunku funduszu inwestycyjno-

remontowego z powodu zasadniczych zmian w założeniach planu produkcji nadmierne środki mogą być, na wniosek zjednoczenia po zasięgnięciu opinii banku albo też na wniosek banku uzgodniony ze zjednoczeniem — przekazane na fundusz rezerwowy zjednoczenia.

2. Jeżeli gromadzenie się w przedsiębiorstwach nadmiernych środków własnych na fundusz inwestycyjno-remontowy jest następstwem innych przyczyn, poza wymienionymi w ust. 1, zjednoczenie po zasięgnięciu opinii banku albo na wniosek banku może:

- 1) wprowadzić zakaz wykonywania niektórych rodzajów inwestycji;
- 2) odroczyć wydatkowanie części środków na inwestycje na okres dwóch do trzech lat;
- 3) zarządzić za zgodą przedsiębiorstwa przekazanie części nadmiernych środków funduszu inwestycyjno-remontowego na fundusz rezerwowy zjednoczenia.

3. Od decyzji zjednoczenia powziętych na podstawie ust. 1 i 2 przysługuje przedsiębiorstwu prawo odwołania się do właściwego ministra w ciągu dziesięciu dni od daty zaawizowania przedsiębiorstwa o decyzji powziętej przez zjednoczenie.

§ 59. 1. Banki mogą udzielać kredytu na finansowanie kapitalnych remontów na zasadach i w trybie określonych przez Ministra Finansów.

2. Na finansowanie kapitalnych remontów awaryjnych zjednoczenie może przyznać przedsiębiorstwu dotację z funduszu rezerwowego zjednoczenia.

Rozdział VII.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 60. 1. Przepisy uchwały stosuje się do przedsiębiorstw nieprzemysłowych wchodzących w skład zjednoczeń przemysłowych.

2. Przepisy uchwały nie dotyczą przedsiębiorstw przemysłowych, wchodzących w skład zjednoczeń (jednostek równorzędnych) nieprzemysłowych.

3. Ilekroć w niniejszej uchwale jest mowa o zysku przedsiębiorstwa, należy przez to rozumieć zysk przedsiębiorstwa pomniejszony o odpis na fundusz zakładowy.

4. Ilekroć w niniejszej uchwale jest mowa o stracie przedsiębiorstwa, należy przez to rozumieć stratę powiększoną o kwotę funduszu zakładowego.

§ 61. 1. Jeżeli określone przedsiębiorstwa podlegają bezpośrednio ministrom, mają do nich odpowiednie zastosowanie przepisy dotyczące zasad gospodarki finansowej zjednoczeń przedsiębiorstw przemysłowych objętych planowaniem centralnym.

2. Minister Finansów w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami może rozciągnąć zasady finansowania zjednoczeń na zarządy przedsiębiorstw wielozakładowych oraz na przedsiębiorstwa prowadzące i centrale z uwzględnieniem rodzaju działalności tych przedsiębiorstw i central.

§ 62. Minister Finansów może w uzgodnieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i właściwymi ministrami wprowadzić odstępstwa od zasad niniejszej uchwały w stosunku do poszczególnych przedsiębiorstw, a w szczególności może wprowadzić zasadę pobierania wpłat z zysku do budżetu w oparciu o progresywną tabelę wpłat.

§ 63. 1. Na wniosek właściwych ministrów w uzgodnieniu z Ministrem Finansów fundusz rezerwowy może być tworzony w ministerstwach.

2. Planowany rozmiar funduszu rezerwowego ministerstwa nie powinien przekraczać 15% wartości łącznego planowanego funduszu rezerwowego zjednoczeń.

3. Źródłem tworzenia funduszu rezerwowego ministerstwa są przelewy z funduszu rezerwowego zjednoczeń.

4. Minister Finansów może w uzgodnieniu z właściwymi ministrami ustalić górną granicę funduszu rezerwowego ministerstw, z uwzględnieniem pozostałości tego funduszu za lata poprzednie, powyżej której dalsza akumulacja środków na ten fundusz nie odbywa się.

5. Fundusz rezerwowy ministerstw może być wykorzystany odpowiednio na cele wymienione w przepisach dotyczących funduszu rezerwowego zjednoczeń, z tym że może on być przeznaczony również na pokrycie dodatkowych potrzeb zjednoczeń wynikłych z przyjęcia przez nie wykonania zleconych przez ministerstwa, a nie przewidzianych w planach zadań.

§ 64. 1. Właściwi ministrowie upoważnieni są do zmian ustalonych dla zjednoczeń na dany rok wpłat do budżetu i dotacji z budżetu, jeżeli zmiany te wynikają ze zmiany podziału zadań narodowego planu gospodarczego i nie powodują pogorszenia różnicy między wpłatami do budżetu a dotacjami z budżetu w ramach ministerstwa.

2. O każdej zmianie budżetu, dokonanej na podstawie ust. 1, właściwy minister zawiadamia w ciągu trzech dni Ministra Finansów, określając równocześnie rodzaj zadań narodowego planu gospodarczego podlegających zmianie oraz

zmianę stawek procentowych wpłat z zysku do budżetu, która powinna nastąpić w związku ze zmianą zadań.

§ 65. 1. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów oraz Minister Finansów wydadzą w sprawach objętych niniejszą uchwałą szczegółowe przepisy poza przepisami, o których mowa w ust. 2, w terminie do dnia 1 lutego 1961 r.

2. Przepisy szczegółowe dotyczące zasad planowania finansowego na okres lat 1962—1965 powinny być wydane w terminie do dnia 30 czerwca 1961 r.

3. Przepisy szczegółowe w zakresie normowania środków obrotowych i pasywów stałych wydadzą właściwi ministrowie w terminie 40 dni od daty wydania przez Ministra Finansów przepisów, o których mowa w § 28 ust. 1 i § 38 ust. 4.

§ 66. 1. Minister Finansów może rozciągnąć w uzgodnieniu z zainteresowanymi ministrami przepisy uchwały na przedsiębiorstwa innych gałęzi gospodarki narodowej, poza przemysłem, wchodzących w skład danego ministerstwa.

2. Minister Finansów upoważniony jest na wniosek zainteresowanych ministrów do wyłączenia spod przepisów uchwały określonych przedsiębiorstw.

Załącznik do uchwały nr 387 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. (poz. 175).

TABELA STAWEK ZMNIEJSZENIA ODPISÓW NA FUNDUSZ ROZWOJU OD SUMY POLEPSZENIA FAKTYCZNYCH WYNIKÓW (ZYSKÓW BĄDŹ STRAT) W STOSUNKU DO WYNIKÓW PLANOWANYCH

Polepszenie wyników faktycznych — wynikających z rocznego sprawozdania finansowego — w stosunku do planowanych				Zmniejszenie odpisów na fundusz rozwoju od polepszonych wyników w stosunku do planowanych o
od	0%	do	3% *)	—
ponad	3%	do	10%	10%
ponad	10%	do	20%	20%
ponad	20%	do	30%	30%
ponad	30%	do	40%	40%
ponad	40%	do	50%	50%
ponad	50%			60%

*) Nie dokonuje się zmniejszenia odpisów także w przypadku, gdy polepszenie wyników przedsiębiorstwa wynosi mniej niż 1% w stosunku do kosztu własnego zrealizowanej produkcji.

176

OBWIESZCZENIE POLSKIEGO KOMITETU NORMALIZACYJNEGO

z dnia 17 kwietnia 1963 r.

w sprawie ogłoszenia ustanowionych norm branżowych.

Na podstawie art. 9 ust. 4 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o normalizacji (Dz. U. Nr 53, poz. 298) Polski Komitet Normalizacyjny podaje do wiadomości, co następuje:

§ 1. Ustanowione zostały następujące normy branżowe (BN):

Lp.	Numer normy	Tytuł normy i zakres obowiązywania	Data	
			ustanowienia normy	od której norma obowiązuje
1	2	3	4	5
przez Ministra Komunikacji:				
		w zakresie eksploatacji i napraw:		
1.	63/3517-01	*) Tabor kolejowy wąskotorowy Kłosek hamulcowy pełny WP1	7 lutego 1963 r.	1 stycznia 1964 r.
2.	63/3517-02	— Kłosek hamulcowy pełny WP2	7 lutego 1963 r.	1 stycznia 1964 r.
3.	63/3517-03	— Kłosek hamulcowy jednowstawkowy WW1	7 lutego 1963 r.	1 stycznia 1964 r.